

Olga Tokarczuk *Empuzjon*

Najnowsza powieść Olgi Tokarczuk to pierwszy utwór, który został napisany już po otrzymaniu przez pisarkę Nagrody Nobla. Długo wyczekiwany *Empuzjon* spełnił moje oczekiwania, choć krytycy nie byli zgodni w swych ocenach, pojawiały się recenzje niezwykle entuzjastyczne, ale także te z umiarkowanym zachwytem czy też wypowiedzi negujące wartość dzieła.

Ja odnalazłam w książce niezwykłą atmosferę górskiego uzdrowiska, barwne postacie o zróżnicowanych charakterach i fizjonomiach, delikatnie zarysowany wątek miłosny. Urzekł mnie nastrój, czas i miejsce, które tworzą elegancki świat z początku XX wieku.

Bohaterem powieści jest Mieczysław Wojnicz, delikatny, eteryczny młodzian, ukrywający pewną tajemnicę, zresztą tajemnic w powieściowym świecie jest więcej i dopiero na koniec autorka odsłania je czytelnikowi.

Pojawia się w *Empuzjonie* opozycja męskości i kobiecości, a sądy bohaterów na temat kobiet są parafrazą wypowiedzi znanych filozofów, pisarzy, naukowców. I tu można dostrzec współczesny kontekst dotyczący kwestii kobiecych. Czytając powieść, zastanawiamy się, co zmieniło się w tej materii przez ostatnie 100 lat. Bardzo czytelne są też w *Empuzjonie* odwołania do *Czarodziejskiej góry* Tomasza Manna. Po lekturze powieści Tokarczuk, postanowiłam jeszcze raz sięgnąć po to arcydzieło, a tropienie podobieństw, nawiązań sprawiło mi wielką przyjemność. Kochani! Warto czytać noblistów!

Iwona Kulpa-Szustak